

Gaar; er jo ganske hen i det blaa. Men Tidenden vil jo vise, hvad jeg har sagt i Aften og i Gaar. At det skulde være en Fornærmelse overfor mulige Modstandere af et Forslag at komme med en Bemærkning om, at Forslaget er saa udmærket saglig begrundet, at det ikke vil møde afgjort Modstand af saglige Grunde, men kun af politiske, forstaar jeg ikke. Men vi behøve ikke at strides om det, thi, som jeg sagde forrige Gang; jeg havde Ordet: da det ærede Medlem var færdigt i Gaar, var ingen i Tvivl om, hvad hans Grunde til at gaa imod Forslaget vare.

Martin Madsen: Jeg har naturligvis nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), men jeg vil vente med dem til Slutningen; for da han i Øjeblikket maa antages at være i stærkt Sindsoprør, vil jeg ikke risikere at komme ham for meget paa tværs.

Jeg har en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen). Han fremholdt meget stærkt Parallelen mellem Løjtnanter og Skolelærere. Denne Parallel passer imidlertid ikke i alle Retninger, for der er en Del Udgifter for Løjtnanterne, som Skolelærerne ikke have. Jeg skal nævne enkelte af disse. Der er først den første store Udrustning. Den kan ikke gøres, naar den paagældende skal have de reglementerede og befalede Udrustningsgenstande, Vaaben osv., under ca. 500 Kr., og det er endda ret lavt sat. Han faar ved sin første Udnævnelse 120 Kr. Der bliver altsaa ca. 400 Kr. tilbage, og med den Lønning, han faar nu, vil vist enhver indrømme, at han i lang Tid vil have Glæde af de 400 Kr., han er kommen i Bagskud med til at begynde med. Men for øvrigt har han ogsaa en Del faste Afdrag, som han ikke ret vel i sin Stilling kan undrage sig, nemlig til Adgang til Bibliotek og Læsestue, til Vedligeholdelse af Materiel Vagstuen osv., tilsammen Afdrag af 7 Kr. om Maanedén i det mindste. Det bliver med andre Ord $\frac{1}{10}$ af hans Lønning. Jeg nævner kun disse Ting for at røre det ærede Medlem, at han er for lidt kendt med disse Forhold, naar han drager sin Parallel mellem disse to Stillinger som absolut ensartede i Henseende til Udgifter.

Der faldt en Bemærkning fra den højterede Minister overfor en Afbrydelse under den første Dags Forhandling, der lod forstå, at han og hans Parti alene kom til at føre denne Sag igennem. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Opfat-

telse vil man ikke kunne faa af mit Foredrag. Jeg har ganske vist ikke vist nogen synderlig Begejstring for dette Forslag, og det kan jeg ikke, saaledes som det nu en Gang er. Men jeg har erkendt, at da det kun er en midlertidig Foranstaltning, og da Ministeren i Motiverne udtrykkeligt har erkendt, at en almindelig Lønningsreform paa dette Omraade er nødvendig, og at den kun bliver udsat af opportune Grunde osv., turde jeg ikke undlade at anbefale mine nærmeste Meningsfæller at gaa med til Gennemførelsen. Saa kan man dog ikke godt betragte det anderledes, end at vi have vist Villighed til at støtte det, naar der ikke kan blive mere ud af det.

Det, jeg har hævdet stærkt, er, at i det mindste Kaptajnerne burde tages med her. Jeg skal ikke vidtløftigt dokumentere Rigtigheden heraf, men naar man ved, at de kun have 2,400 Kr. i Begyndelsesgage i yngste Klasse, maa man vist indrømme, at for en Mand paa nogle og 40 Aar med Familie i den Stilling er det saa lidt, som det vel kan tænkes at være. Naar jeg har ment, at det var rigtigt, at i alt Fald den Klasse blev tagen med ved denne Lejlighed, laa det ikke mindst i, at jeg har den Opfattelse, som jeg ogsaa gav til Kende, og som er bleven støttet ved flere Udtalelser her, at det kan vare ret længe endnu med den militære Lønningslov, hvis man skal vente, til Forsvarskommissionen har givet den fornødne Vejledning for dette Omraade i dets Helhed, og Ministeren er naaet til at gennemføre et Forslag. Jeg vil i saa Henseende gøre opmærksom paa, at den Fremstilling, som det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) gav af sine Grunde til at ville støtte Gennemførelsen af denne Sag, mundede ud i dette, som jeg mener er ret rigtigt, at hvis man skulde vente paa den fuldstændige Lønningsreform, kunde man meget let komme til at vente 10 Aar endnu. (Afbrydelse). Det er ikke saa godt at vide, nej, men sikkert er det i alt Fald, at naar man henviser til Centraladministrationens Lønninger — jeg beklager selvfølgelig, at ogsaa de skulde vente, og jeg for mit Vedkommende har i øvrigt ved Finanslovens 1ste Behandling udtrykkelig rykket Ministeren for et Forslag herom —, da staar det *der* foreløbig paa en Undersøgelse, som Ministeren selv kan foretage, og som er angivet at skulle vare et Aar. Der er dog nogen Forskel paa det at skulle vente et Aar, og saa det at have god Udsigt til at komme til at vente 10. Jeg beklager ganske vist, at de i Centraladministrationen ansatte skulde